

ли тогазы какъ са утѣшавамъ? Като примисли че нашето на тѣзъ земя прѣсѣтствие не е освѣтъ началото на живота, че едно колачество години прославены не са брой никакъ въ беспрѣдѣлното разстояние на вѣчността, че нѣма свобода съвършенна прѣди да са строшатъ оковытѣ на прѣстѣта, които вържатъ душата, прѣди узницата на врѣмето, освободена, да наследува безбройната вѣчност на врѣмето.

Но пакъ, Салустіе, нѣкакво си Еллинско чувство са смѣся съ вѣрата ми. Не приемамъ ревността на онѣзи които мислятъ че е прѣстѣпление всяка друга религія, и че йновѣрцитѣ ще да подпаднатъ подъ гнѣва на Вышняго. Не настрѣхвамъ за вѣрата имъ, нито дързаѣ да прокълня. А за туй ми спихождене Християнитѣ ма подозрѣватъ, но не ми е мъчно за това, тѣ може да мислятъ че азъ като тѣрпѣж заблужденіето на сганѣта можъ по лесно да защищавамъ братіята си отъ гоненіята и закона и да запрѣдварямъ слѣдствіята на ревността имъ. Ако кротостъта е първородна отроковица на любовта къмъ ближняго, азъ мисля че тя еще служи за благополучіето му.

Ето, Салустіе, живота ми, ето мнѣніята ми, така азъ очаквамъ безъ страхъ смъртъта, но не като веселящъ ся и челолюбивъ ученикъ на Епикюра, ты трѣба да дойдешъ въ Атина, трѣба да видишь какво е благополучіето ни о надеждитѣ ни каквы сѣ. И тогазы раскошността на императорскытѣ вечерни, выковетѣ на натѣпканныя съ множество циркъ, тържището многомълвното, театрътъ блескавыя, великолѣпнето на градинытѣ, и Римскытѣ бани сладострастнытѣ нѣма да са видятъ вече на духа ти като най главнытѣ привлекателности на живѣніето, нито щешъ праведно да окайвашъ иначе пѣкакъ живѣющаго ти пріятеля Главка Атинейина. Здравствуй!»

* * *

Седемнадесетъ вече столѣтія са прѣминаха до когато Помпейи са яви, и исподъ дълбочнытѣ на земята (1), дыхающа еще цвѣла на нѣкогашнето си съществованіе, еще не бутнѣтъ, носяща прѣсаи еще стѣпнытѣ си, както сѣ были прѣди единъ день нашарены, постелкытѣ ѣ по земята еще не истрыты, и стѣловетѣ на тържището и еще не искарани, като да гы е оставила така прѣди единъ день ржката на художника. И ето триножника на жертвытѣ лежащъ прѣдъ гората на градинытѣ ѣ, ето спаржитѣ на банитѣ ѣ, и домашнитѣ раклчкы, входѣтъ дѣто са давали входнытѣ билеты за театра, постелкытѣ на стѣнитѣ и свѣтилицитѣ, остаткытѣ отъ вечерята въ трапезаріята еще си

(1) Разорена е на 79 а раскопана е пръвъ пѣтъ на 1750.